

Arrest

nr. 294 883 van 29 september 2023
in de zaak RvV 295 448 / IV

In zake: X,
als wettelijk vertegenwoordiger van X

Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind, X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 8 september 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2011.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen samen met haar moeder en haar zus. Op 10 november 2021 dient de moeder van de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in. Op 7 april 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming van de moeder van de verzoekende partij kennelijk ongegrond. Tegen deze beslissing tekent de moeder van de verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Op 21 december 2022 bevestigt de Raad deze beslissing in haar arrest met nummer X.

Op 31 januari 2023 dienen de verzoekende partij en haar zus in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 9 mei 2023 wordt de moeder van de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 23 mei 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig uit Tirana. Je bent geboren op (...) april 2011 en aldus minderjarig. Je verliet Albanië samen met je mama en je zus op 9 november 2021. Op 10 november 2021 diende je mama [Z. Z.] (O.V. xxx) een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Je mama haalde in het kader van haar verzoek aan problemen te kennen met haar schoonzus die jullie niet aanvaardde, en schrik te hebben daar je papa [L. M.], die betrokken was bij drugshandel, vermoord was. Er was volgens je mama geen bescherming mogelijk in Albanië.

Op 7 april 2022 verklaarde het CGVS het verzoek van je mama kennelijk ongegrond. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde op 21 december 2022 de vaststellingen van het CGVS en verwierp aldus uw beroep. Je mama ging hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van het verzoek van je mama is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 31 januari 2023 dienden jij en je zus [K.] een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je wilt niet naar Albanië terug omdat je papa er gedood werd, waardoor je veel schrik hebt. Je werd door je mama begeleid naar school, omdat je anders niet naar school durfde gaan. Na school kwam je niet meer buiten. Je vreest tevens dat je bij een terugkeer op straat moet leven.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je je originele Albanese paspoort voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij het verzoek van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen d.d. 21 december 2022 in het kader van haar verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming dat je een maand na het arrest van de Raad indiende, berust op dezelfde gronden die jouw mama aanhaalde ter staving van haar verzoek, een verzoek waarin reeds een definitieve beslissing werd genomen en waarin werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Albanië

beschikbare beschermingsmogelijkheden. Je verklaarde immers dat je veel schrik had na de dood van je papa, dat je niet naar school durfde gaan zonder begeleiding (NPO p. 4).

Waar je vreest dat je bij een terugkeer naar Albanië op straat zal moeten leven (NPO p. 6), moet vooreerst opgemerkt worden dat dergelijke socio-economische motieven op zich niet ressorteren onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Verder kan ook gewezen worden op de verklaringen van je moeder waaruit blijkt dat jouw moeder eerder in Albanië heeft gewerkt, een beroep kon doen op gratis kinderopvang, voor onderdak geholpen werd door twee organisaties en een uitkering kreeg van die twee organisaties en van de gemeente (NPO moeder, p. 3, 4, 9).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw paspoort toont enkel je identiteit aan, die niet in twijfel wordt getrokken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. De verzoekende partij wenst te informeren dat zij in de praktijk niet op de bescherming kan rekenen van de Albanese politie. Zij wenst er op te wijzen dat er sprake is van corruptie onder de Albanese politie. Ze meent dat corruptie een ernstige bedreiging vormt voor de handhaving van recht en orde in het land. Ze verwijst vervolgens naar en citeert uit verschillende rapporten om haar stelling te onderbouwen. De verzoekende partij meent dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de bestaande corruptie in Albanië.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofddorde haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in de meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar de commissaris-generaal.

3. Beoordeling

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.2. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon*

die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen. Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (“Practical Guide on Subsequent Applications” van december 2021 van EASO, p. 44).

3.3. Na lezing van de administratief dossier, stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat de verzoekende partij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

3.4. Samen met de commissaris-generaal wordt vastgesteld dat het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij uitsluitend berust op de feiten die haar moeder heeft aangehaald in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.

De moeder van de verzoekende partij, van Albanese nationaliteit, heeft op 10 november 2021 een verzoek om internationale bescherming ingediend, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van de verzoekende partij als de haar vergezellende minderjarige werd ingediend. De verzoekende partij, geboren in 2018 in Albanië, heeft immers haar moeder naar België gevolgd, doch heeft initieel géén apart verzoek om internationale bescherming ingediend waardoor zij als begeleide minderjarige ten laste figureerde op de bijlage 26 van haar moeder. Overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid en § 5, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt vermoed dat de moeder het verzoek zodoende eveneens heeft ingediend namens de haar vergezellende minderjarige kinderen over wie zij het ouderlijk gezag uitoefent. Dat zulk een vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt. Dat indien de verzoeker met toepassing van paragraaf 1, eerste lid een verzoek om internationale bescherming indient namens de minderjarige kinderen, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen één beslissing neemt die geldt voor al deze personen. Welnu, wat betreft het verzoek om internationale bescherming dat werd ingediend door de moeder van de verzoekende partij, en waarvan bijaldien vermoed moet worden dat dit eveneens namens de verzoekende partij werd ingediend, heeft de commissaris-generaal op 7 april 2022 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek genomen. Tegen deze beslissing heeft de moeder van de verzoekende partij beroep ingediend bij de Raad maar deze bevestigde de beoordeling van de commissaris-generaal in zijn arrest met nummer 282 291 op 21 december 2022. Tegen deze beslissing werd geen verder cassatieberoep ingesteld, waardoor dit arrest kracht van gewijsde heeft.

3.5. *In casu* haalt de verzoekende partij, zoals terdege in de bestreden beslissing uiteengezet wordt, geen eigen feiten aan die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van voormelde bepaling. De vluchtmotieven die de verzoekende partij aanhaalt betreffen een loutere herhaling van de motieven die door haar moeder werden ingeroepen naar aanleiding van haar verzoek om internationale bescherming in België. Hieromtrent heeft de commissaris-generaal op 7 april 2022 haar verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond verklaard op basis van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet omdat de verzoekende partij afkomstig is van een veilig land van herkomst. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat ze in het geval van problemen in Albanië geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Deze beoordeling werd door de Raad bevestigd in haar beschikking van 24 oktober 2022. Beide partijen hebben na het ontvangen van deze beschikking niet gevraagd te worden gehoord waardoor wordt geacht dat beide partijen akkoord gaan met deze beschikking. In het arrest van 21 december 2022 met nummer 282 291 werd het beroep van de moeder van de verzoekende partij dan ook verworpen en de beslissing van de commissaris-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van de moeder van de verzoekende partij bevestigd.

Aldus werd op goede gronden in de bestreden beslissing gemotiveerd dat: *“In dit geval blijkt uit jouw verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming dat je een maand na het arrest van de Raad indiende, berust op dezelfde gronden die jouw mama aanhaalde ter staving van haar verzoek, een verzoek waarin reeds een definitieve beslissing werd genomen en waarin werd vastgesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Albanië beschikbare*

beschermingsmogelijkheden. Je verklaarde immers dat je veel schrik had na de dood van je papa, dat je niet naar school durfde gaan zonder begeleiding (NPO p. 4).

Waar je vreest dat je bij een terugkeer naar Albanië op straat zal moeten leven (NPO p. 6), moet vooreerst opgemerkt worden dat dergelijke socio-economische motieven op zich niet ressorteren onder de bepalingen van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Verder kan ook gewezen worden op de verklaringen van je moeder waaruit blijkt dat jouw moeder eerder in Albanië heeft gewerkt, een beroep kon doen op gratis kinderopvang, voor onderdak geholpen werd door twee organisaties en een uitkering kreeg van die twee organisaties en van de gemeente (NPO moeder, p. 3, 4, 9).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw paspoort toont enkel je identiteit aan, die niet in twijfel wordt getrokken."

De verzoekende partij ontkracht noch weerlegt voorgaande pertinente vaststellingen. Zij gaat in haar verzoekschrift immers niet in op de concrete motieven in de bestreden beslissing, die deugdelijk zijn en steun vinden in het administratief dossier. In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het verwijzen naar en het citeren van rapporten en nieuwsartikelen waarmee ze de corruptie in Albanië wil aantonen. Voor zover de verzoekende partij hiermee wil aantonen dat ze geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Albanië, dient te worden vastgesteld dat dit element reeds werd behandeld in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van haar moeder, waar werd gesteld dat haar moeder niet aannemelijk kon maken dat ze geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Met dit zeer algemeen en weinig concreet verweer slaagt ze er niet in om de motivering van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen of brengt ze enig eigen feit bij die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigen.

3.6. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat de verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. De verzoekende partij heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS